

SCHRIFTMEDITATIE

En dit is de getuigenis, namelijk, dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon".

1 Joh. 5:11

God heeft getuigd dat Jezus Christus Zijn Zoon is. Hij getuigt óók dat het eeuwige leven in deze Zoon gegeven is. Die dit getuigenis gelooft, heeft eeuwig leven. Die niet gelooft maakt God tot een leugenaar, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon.

"Eeuwig Leven", dat zijn toch woorden met een onuitsprekelijke inhoud... Leven uit God... Leven met God... Leven in Zijn gemeenschap. En dat tot in der eeuwen eeuwigheid. Leven zonder einde. Geen stilstand. Eeuwig groeien in het paradijs van God.

Voor de kerk op aarde is dit "eeuwige leven" gebonden aan het geloof in de Zoon van God. Wel wordt dit "eeuwige leven", als het beginsel der eeuwige vreugde, in de tijd geproefd en gesmaakt. Smaakt en ziet dat de Heere goed is. Maar de volheid van dit "eeuwige leven" zal het deel van de kerk zijn in de toekomstige heerlijkheid. Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof, tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

Hoewel de glans en de heerlijkheid van dit "eeuwige leven" zichtbaar kan zijn in ons leven in deze bedeling, zal toch het volle licht eerst opgaan als onze ogen breken en ons hart bezwijkt. In dit verband wil ik trachten enkele zaken te noemen, tot troost voor ellendige zondaren.

We kunnen in ons leven overvallen worden door grote moedeloosheid, voornamelijk als we zien op ons leven onder de zon. Als onze gedachten zich richten op onze ijdele dagen, horen we de

woorden van de Prediker: IJdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid. Ik zeide in mijn hart van de gelegenheid der mensenkinderen, dat God hen zal verklaren en dat zij zullen zien dat zij als de beesten zijn aan zichzelf. Immers...wie merkt dat de adem van de kinderen der mensen opvaart naar boven, en de adem der beesten nederwaarts vaart in de aarde???

Waar is dat "Eeuwige Leven"???

Wanneer nu een arm zondaar of een arme zondares om zich heen ziet, en het oor te luisteren legt...o, dan hoort hij geestelijke mensen spreken. Zij hebben altijd stof om te spreken. Hun leven is vol van Godsontmoetingen...ervaringen...oefeningen...tranen...verlichting...geestelijke uitspanningen en inspanningen. Kortom: er is altijd wel wat, hetzij in het gemis, hetzij in het bezit. Hun hele leven lijkt getekent door: Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.

Maar als gij, ellendige, een blik slaat naar binnen, kunt ge er geen touw aan vast knopen. Ge ziet in uzelf enkel verwarring en duisternis...lusteloosheid...onvruchtbaarheid.

Uw geloof, hoop en liefde blijven beneden de maat van de gerechtigheid. Uw geestelijke uitspanningen en inspanningen lopen op niets uit. Gij durft de woorden "Godzaligheid" en "Heiligheid" nauwelijks op de lippen te nemen. Ik ben, helaas, een lederen zak gelijk. Die in de rook zijn sappen heeft verloren. Hoe is het met uw geloofswerken? Staat ge al met één been in de hemel? Of plakken uw beide voeten nog op de aarde? Waar is uw lust en liefde? Hoe is het met uw heilbegeerte? Och, ge slaat nauwkeurig acht op al de hebbelijkheden...maar u ziet anders niet dan onhebbelijkheden. Het bed is te kort om u op uit te strekken. Het dek is te smal om u te bedekken. Ge ziet dat ge als een beest zijt aan uzelf.

Maar God heeft toch naar u omgezien? U hebt toch wel eens betere ogenblikken gehad? Maar, zegt zulk een ledige...mijn dagen zijn als een

afgaande schaduw. Ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Dit getuigenis lijkt in ons mensenleven het één en al te zijn. 't Is het getuigenis van het hart: Hetgeen ik doe ken ik niet.

Is er in deze moedbenemende omstandigheid nog reden om te hopen? Is er een woord van troost voor "nietshebbenden"? Kom, luister eens naar het Woord van God: En dit is de getuigenis: dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft... Ons getuigenis betreffende ons leven is eigenlijk meer een bekentenis. Soms heeft het de kracht van een getuigenis. Maar..lieve mensen, met dat getuigenis zijn we niet gered. Ten slotte blijven onze getuigenissen ons in de keel steken. Hoe sterft de wijze met de dwaas. Neen..er is een ander getuigenis..groter en heerlijker dan onze getuigenissen. Dat is het getuigenis van de eeuwige Vader, dat Hij ons het eeuwige leven gegeven heeft. Dat eeuwige leven is een GAVE van God. Wij kunnen dat leven niet verwerven. We kunnen dat leven niet maken. We kunnen het niet vinden. Zoek in de schuilhoeken van uw hart..Kunt ge het eeuwige leven vinden? Integendeel..ge vindt er slechts het vergankelijke..het sterfelijke. Wat zullen wij dan zeggen? Is er bedrog en onrecht bij God? Dat zij verre. God is waarachtig en wij zijn leugenachtig. Misschien merkt de bedrukte ziel op: Zou ik, die niet anders waarneem dan schuld...zou ik het tegendeel kunnen beweren?? Let wel..Welk getuigenis is meer? Uw getuigenis of Gods getuigenis. Bedenk dat het getuigenis van God een onwankelbaar getuigenis is. Bij Hem is geen schaduw van omkeer. 't Geen uit Zijn lippen ging blijft vast en onverbroken. Welk getuigenis zal het nu langer uithouden? Welk getuigenis zal hoog opklinken boven uw ijdele dagen? Waarlijk, het getuigenis van God is meer. Hij getuigt dat Hij Zijn geliefde Zoon in de wereld heeft gezonden tot een verzoening voor onze zonden. Deze Zaligmaker heeft de totale dood op Zich genomen.

Maar ook het leven en de onverderfelijkheid zijn in Hem aan het licht gebracht. Jezus Christus is het waarachtige leven. Wij zijn het leven niet. Wij hebben het leven niet in onszelf. Wij zien aan wat voor ogen is.

Moedeloze vriend en vriendin.. Gij kunt niet leven en sterven. Onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet. Maar het is des Vaders welbehagen dat in Jezus al de volheid wonen zou. Het is ook Zijn welbehagen dat gij hoe langer hoe meer een behagen zult hebben in Jezus leven, sterven en opstanding..

Daarom is uw bed te kort en uw dek te smal. Naar Zijn vrijmachtig welbehagen wil Hij u onderwijzen in de WEG. Hij weet dat al onze wegen doodlopen. Dat we dan moed mogen scheppen uit Gods getuigenis aangaande Zijn Zoon. Hij is de God Die niet liegen kan.

En vraagt ge uzelf af: Hoe kan dat nu? Hoe is een arme tóch rijk? Hoe is een gevloekte tóch een gezegende? Hoe is een zwart mens tóch liefelijk?

Waar is toch dat eeuwige leven?

Dit leven..dit eeuwige leven...dit leven uit de dood..dit andere leven..Het is in Zijn Zoon. In Hem zijn al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen. Gij zijt in Hem volmaakt, Die het hoofd is.

Maar ik dan? Ach, wij hebben van node dat heilig geloof. Niet het geloof in onze bekering, rechtvaardigmaking en heiligmaking. Daar is het leven niet in. Dan verlustigen we ons in onze genietingen, verlatingen, goede en kwade gesteldheden..totdat we met alles in de dood terecht komen.

Echter..die zijn ziel bij het leven niet kan houden..hij gelove het waarachtig getuigenis van God. Zeker, dat is een zeer onmogelijke bevinding. Nochtans leert Hij Zijn ellendigen, tegen al hun geloof en ongeloof in, te geloven in Hem, Die het geloof heeft behouden. Door het geloof in de Zoon van God hebben we deel aan het eeuwige leven. Door het geloof in Zijn Naam breekt de zon door de wolken heen.

Door het geloof in Zijn bloed strekt de bladerloze boom de naakte armen hemelwaarts. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Immers, dan verschijnen we voor Hem in ons eigen kleed. Dat kleed moge netjes zijn in de ogen, voor God is het verdoemelijk. Hoe kom ik dan aan zulk een geloof? Het geloof is toch een gave Gods? Gelukkig wel. Als dat niet waar was, geloofden we allemaal nog in onze hebbelijkheden. Gelukkig, het geloof is een gave Gods. Hij schenkt het naar Zijn welbehagen. Er geloofden zovelen als er verordineerd waren ten eeuwige leven.

De Heilige Geest werkt dat geloof door het verkondigde Woord. Hoe zullen ze geloven indien het hun niet gepredikt wordt. Satan doet anders niet dan water aandragen om de smeulende pit uit te blussen. De Heilige Geest giet nog heden olie uit de kruik in het lege olievatje. Zo zal het toch eeuwig blijven: Die roemt, roeme in de Heere.

Nu kan het zijn dat zo opeens de zon gaat schijnen. Het ene ogenblik zit je nog te starren op het "nietshebben"....'t andere ogenblik richt de Heilige Geest het oog op het toorn en zonde dragende Lam. Dan worden de benauwende, bedwelmende dampen uit ons kwaad denkende hart verdreven. Er is weer licht, lucht en leven. Was dat er tevoren niet? O ja, het was er wel, maar ik zoek altijd op de verkeerde plaats. Tegen al ons overleg in zegt Jezus: Werpt het net aan de andere zijde van het schip, en gij zult vinden. Jezus is de getrouwe Getuige. Hij is ook Gods getuigenis boven en in ons ijdele leven. De Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn. De Heere verbindt ons allen aan de Levensbron. Hij doet ons leven in en uit Hem als de rank aan de wijnstok. Hij richt onze voeten naar de Stad van de toekomst. Daar zal geen zonde zijn...geen benauwende moedeloosheid...geen wankelende gang. Zo Hij vertoeft, verbeidt Hem. Hij zal gewisselijk komen.

O onze Tranenkoning...-is dan niet de zon ook schoon in ongebroken licht?
Is niet de stille, pure morgen schoon? ..hoe ziet de mensch dan slechts Uw luisterrijk gezicht in neevlen van verdriet?

D.C.O.